

1. Inleiding

Overwegingen

Wat is de bedoeling van dit boek?

De titel is al een aanwijzing: je moet wel gek zijn om leraar te worden van leerlingen die jouw vak verplicht volgen of gekozen hebben voor een vakkenpakket dat passend lijkt bij wat ze willen gaan studeren. Want we zitten nog standaard met 30 leerlingen in de klas en die leerlingen luisteren trouw, of minder trouw, naar de docent die aan het uitleggen is. Terwijl die uitleg bij de meeste leerlingen het ene oor in en het andere oor uit gaat, doordat wij geen rekening houden met de eigen'aardig'heden van de leerlingen, zoals verschillende leerstijlen of manieren om met de wereld om te gaan, leeromgevingen en nog zoveel meer.

Mijn filosofische gedachten

Leren gaat pas echt goed als de belangstelling geprikkeld is. En dat is in ieder geval mijn ervaring met leerlingen: je leert het meest en het makkelijkst dingen die je interesseren. Dus ben je als docent eerder begeleider en bevorder je de belangstelling door aan te sluiten bij hun leefwereld. Laat de leerling zelf ontdekken hoe hij/zij het beste kan leren. En bij een bezoek aan een Montessorischool bleek dat dit was

wat ze daar deden. Ook Jenaplanscholen zijn meer gericht op de leerling dan bij 'gewone' scholen het geval is. Want leerlingen willen graag leren, zoals ook blijkt uit mijn ervaring bij Magie of Chemie (zie kader hoofdstuk 14) en bij profielwerkstukken. Dus de overtuiging van heel veel ouders en docenten dat leerlingen niet aan het leren te krijgen zijn, is onterecht.

Waar wij voor zouden moeten zorgen, is een omgeving die uitdaagt om te gaan leren. Dus kort informatie geven en dan de omgeving zo inrichten dat de leerling met die info aan de gang gaat en zichzelf of de omgeving vragen gaat stellen. Waarbij je ruimte geeft aan de verschillende leerstijlen. En rekening houdt met de eigen'aardig'heden van de leerling: AD(H)D, autisme, hoogbegaafdheid, enzovoorts.

Begonnen als (standaard)leraar

Maar eerst even verder met mijn ontwikkeling. Ik had de volgende gedachte: lesgeven aan leerlingen is het leukste wat je kunt doen. Je kunt ze verder helpen op het terrein van kennis en hoe het leven in elkaar zit. Dat kan je dan doen door ze bij je te roepen en te vertellen hoe je kunt gaan tellen, hoe je kunt gaan lezen en nog veel meer dingen. En dat doe je dan in een klas met leergierige kinderen die graag willen weten wat je te vertellen hebt. En je houdt hun aandacht vast door goede verhalen en opdrachten, zoals ik leerde in de lerarenopleiding. Zodat ze steeds verder in kennis en vaardigheden komen.

Je hebt, natuurlijk, wel eens te maken met desinteresse in

12. Uitleiding

Conclusies

1. Voor een school is het van belang om met alle docenten te overleggen over de doceerstijl en leerstandaarden die wij zien als uitvloeisel van de missie.
2. Ook van belang is de stem van de leerlingen te laten horen over hoe zij onze doceerstijl, klasvorming en het leren in het algemeen ervaren.
3. Elke leerling heeft zijn eigen talenten en mogelijkheden; het is verstandig om je dat te realiseren. De overtuiging kan dan groeien dat erkenning van verschillende leerstijlen en doceerstijlen het noodzakelijk maakt om een andere leeromgeving dan de huidige te creëren, waarbinnen de leerling én de docent plezier in het leren kunnen krijgen.
4. Duidelijkheid over wat je verwacht van de leerling is noodzakelijk. Net als vertrouwen uitstralen dat de leerling wil leren.

